

Vesna Trutanić rođena je 1961. godine u Supetru na Braču, u Selcima završila osnovnu školu, srednju školu u Splitu, studij psihologije u Zadru, i već od 1985. radila kao psihologica u različitim službama u zagrebačkom području.

U Domovinskom ratu se priključila Hrvatskoj vojsci i ratni put uglavnom provela u 8. divizionu s haubicama od 203 milimetra, znakovitog neslužbenog naziva "Urazumitelji", zatim i u 202. brigadi protuzračne obrane, odlikovana je medaljama Bljesak i Oluja te joj je dodijeljen čin poručnika.

Nakon rata promovirana je u natporučnicu 1998., satnicu 2003. i bojnicu 2006. godine, bila je glavni psiholog Hrvatskog ratnog zrakoplovstva i protuzračne obrane te godinama središnji psiholog Zavoda za zrakoplovnu medicinu. Pohvaljivana, nagrađivana, ocjenjivana najvišim ocjenama.

Te i brojne druge krupne i sitne činjenice ponavljaju baze podataka Ministarstva obrane, Ministarstva branitelja, osobnik koji se trajno čuva, pa i Internet.

Internet otvara i brojne kataloge u kojima su nove činjenice: naslovi zbornika s njezinim stručnim psihološkim radovima, no i zbirke pjesama, predstavljanja knjiga, pjesničke večeri...

Sve te činjenice govore puno, no za njihovo puno shvaćanje treba pogledati dalje i dublje.

Već i pogled na njezinu poeziju odaje ljubav za zavičajni govor, a oni koji su je bliže poznavali znaju i za odanost rodnom Braču, privrženost obitelji i suprugu i brižnost prema roditeljima.

Također treba podsjetiti da je u ratu kao dama i civilni stručnjak mogla birati otići, promatrati, pomagati kao čovjek, pomagati kao stručnjak ili sudjelovati kao vojnik. Prihvatila je vojsku i u njoj sve zadaće, mirno i sa smješkom i jednako se takva mirno i sa smješkom iz njih vraćala. Osim s vlastitom postrojbom, sudjelovala je i pomagala svugdje gdje je trebalo, sudjelovala u Oluji sa zagrebačkim brigadama, odlazila na vježbe i jednako prihvaćala život pod šatorom kao i odlaske na stručne skupove ili stručna putovanja u inozemstvo. Bila je među prvim našim psiholozima koji su ostvarili izravnu suradnju s američkim zrakoplovstvom. Iskustva je pretakala u stručne prikaze i pitka izvješća sadržajija i slikovitija od suhih vojničkih dokumenata.

Bila je brižna kćer, pouzdan i cijenjen stručnjak, pjesnica i časnica... časnica vojske koja je morala dobiti rat jer su joj časnici bili i stručnjaci i pjesnici, a ona sve to.

Bojnice hvala.

Ovo je pjesma koju je napisala naša Vesna, iz njene zbirke pjesama "Moji puti":

SAMO SAN MALO UMORNA

Ni mi se ništa strašnega dogodilo,
samo san malo umorna
i fali mi niko rame
na kojien bi se odmorila,
ko ča se tica odmara na žici
da može nastaviti svoj let.